Dosarul nr. 2-28740/22 (2-22188857-12-2-26122022)

H O T Ă R Â R E
Î N N U M E L E L E G I I

06 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău sediul Centru
Instanţa de judecată:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandru Mardari
Grefier Andrei Hristiniuc

cu participarea reprezentantului reclamantului *****avocat Ghenadie Bambuleac, reprezentantului pârâtei BC „Eximbank” SA Ilie Nicu, în lipsa autorității publice Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor care a solicitat examinarea cauzei în lipsă

examinând în sediul instanței în ședință de judecată publică acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de *****către BC „Eximbank” SA privind rezoluțiunea contractului de cont curent bancar și repararea prejudiciului material,-

C O N S T A T Ă:

Argumentele și poziția părții reclamante

1. La data de 23 decembrie 2022 *****a depus o cerere de chemare în judecată către BC „Eximbank” SA privind constatarea rezoluțiunii contractului de cont curent bancar și încasarea prejudiciului material sub formă de venit ratat.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin cererea – contract tip de deschidere a contului curent din 09.09.2020 încheiat între clientul *****și BC „Eximbank” SA, a fost deschis contul curent bancar *****, deservit de Sucursala nr. 20 Chișinău a BC „Eximbank” SA.
3. Din data deschiderii contului bancar și până în luna octombrie 2022, instituția bancară a gestionat mijloacele financiare ale clientului, la cererea acestuia, executând fără rezerve obligațiile contractuale asumate, astfel încât până la

***** prin intermediul contului au fost efectuate operațiuni bancare de recepționare și transfer de mijloace financiare în cuantum de 1*****lei.

4. Reclamantul a susținut că, contrar obligațiilor contractuale asumate, fără temeiuri legale și explicații plauzibile, începând cu luna octombrie 2022 banca a renunțat să execute indicațiile și ordinele de plată ale clientului, reținând mijloacele financiare ale acestuia și lipsindu-l de posibilitatea de a dispune de sursele financiare ce-i aparțin cu drept de proprietate.
5. A relatat că, în vederea executării contractului de împrumut nr. ***** din 1***** încheiat între împrumutatul SRL „Lorinvest" și împrumutătorul *****, la 1***** a ordonat pârâtei efectuarea transferului împrumutului de 2.000.000 lei prin ordinul de plată *****, ordin recepționat de bancă cu mențiunea „în curs de execuție", însă neexecutat. Ordinul a fost prezentat repetat la *****, fiind de asemenea neexecutat.
6. A mai indicat că, ulterior, a solicitat transferul acelorași mijloace către SRL „Bershka Trust" (ordinul de plată nr. 1*****) și către SRL „Ruspin Grup", în temeiul contractului de antrepriză nr. *****, ordine care de asemenea nu au fost executate de bancă, împrejurări constatate prin Actul de constatare a stărilor de fapt nr. *****, întocmit de executorul judecătoresc Anatolie Neruță.
7. Reclamantul a arătat că, prin Notificarea/somația/reclamația din 14.11.2022 (nr. de intrare 1*****la pârât), a comunicat băncii declararea unilaterală a rezoluțiunii cererii – contract tip de deschidere a contului curent din ***** solicitând pe cale extrajudiciară achitarea despăgubirilor sub formă de venit ratat în sumă de 600.000 lei, precum și transferarea tuturor mijloacelor financiare la o altă instituție bancară, solicitări la care pârâta nu a reacționat.
8. A precizat că, peste 15 zile, în temeiul ordinului de plată nr.***** din **********, banca a transferat mijloacele financiare ale reclamantului în cuantum de 2.000.061,02 lei către BC „Comerțbank", cu destinația „transfer sold", astfel încât la data depunerii acțiunii reclamantul nu mai deține mijloace financiare în contul deservit de pârâtă.
9. Reclamantul a considerat că neexecutarea nejustificată a indicațiilor sale reprezintă o neexecutare esențială a obligațiilor contractuale, ce îndreptățește constatarea rezoluțiunii contractului conform art. 915, 916 și 921 Cod civil, iar imposibilitatea acordării împrumutului către SRL „Lorinvest" l-a privat de dobânda de 10% anual pe o perioadă de 3 ani, prevăzută de contractul de împrumut nr. *****, ceea ce constituie venit ratat (lucrum cessans) în sumă de 600.000 lei.
10. În susținerea caracterului real și licit al profitului ratat, reclamantul a invocat că, într-un raport similar, SRL „Lorinvest" a achitat, cu titlu de dobândă,

mijloace financiare împrumutătorului Melnic Violeta, în temeiul contractului de împrumut nr. 1/2018 din 10.10.2018, ceea ce, în opinia sa, confirmă că atragerea de mijloace și achitarea de dobânzi de 10% reprezintă o practică generatoare de venit.

11. În consecință, reclamantul a solicitat: admiterea cererii de chemare în judecată; constatarea rezoluțiunii unilaterale a cererii – contract tip de deschidere a contului curent din 09.09.2020, pe motiv de neexecutare esențială a obligațiilor de către BC „Eximbank" SA; încasarea de la BC „Eximbank" SA în favoarea sa a prejudiciului material sub formă de venit ratat în sumă de 600.000 lei; precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Argumentele și poziția părții pârâte

12. În motivarea poziției sale, BC „Eximbank" SA a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, indicând că relația de afaceri cu clientul reprezintă un raport comercial complex, guvernat atât de dreptul privat, cât și de dreptul public, examinat prioritar prin prisma Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.
13. Pârâta a arătat că, în calitate de entitate raportoare, avea obligația legală de a aplica măsuri de precauție și abordarea bazată pe risc, iar decizia de încetare a relației de afaceri a survenit într-o perioadă în care transferul către SRL „Lorinvest" avea ca beneficiar efectiv o persoană cetățean al Federației Ruse, ceea ce a generat imposibilitatea stabilirii informațiilor depline privind beneficiarul și a impus abținerea de la procesarea tranzacțiilor, în temeiul pct. 42 și pct. 55 din Regulamentul BNM nr. 200/2018.
14. A invocat că reclamantul nu a contestat și nici nu a solicitat anularea deciziei băncii de a înceta relația de afaceri, ci a cerut exclusiv rezoluțiunea contractului de cont curent bancar, deși, potrivit art. 925 alin. (1) Cod civil, rezoluțiunea stinge obligațiile nestinse din contract, iar declarația de rezoluțiune a băncii fusese deja înaintată reclamantului la datele de *****, *****, ***** și *****.
15. Pârâta a subliniat că demersul reclamantului urmărește ca instanța să „constate" retroactiv, abia la 23.12.2022, o rezoluțiune ce și-a produs deja efectele juridice la o dată anterioară, ceea ce nu poate fi primit, întrucât instanța nu poate valida retroactiv o realitate juridică deja existentă.
16. Cu privire la prejudiciu, banca a invocat art. 16 alin. (8) al Legii nr. 308/2017, potrivit căruia entitatea raportoare nu poate fi ținută răspunzătoare pentru prejudiciul material atât timp cât a acționat în conformitate cu această lege, precum și art. 1753 alin. (2) Cod civil, arătând că reclamantul nu a probat că

nu putea beneficia de un alt cont bancar deschis în altă bancă, cu atât mai mult cu cât și-a transferat efectiv soldul la BC „Comerțbank”.

17. Pârâta a mai susținut că lipsește raportul de cauzalitate dintre acțiunile băncii și prejudiciul pretins, întrucât banca a acționat în executarea unei obligații legale imperative, iar o conduită conformă legii nu poate genera răspundere delictuală, în lipsa faptei ilicite, invocând totodată jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauzele *****) și opiniile Autorității Bancare Europene privind măsurile de „de-risking”.

Poziția autorității publice

18. Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, atras în proces în temeiul art. 74 Cod de procedură civilă și art. 19 din Legea nr. 308/2017 pentru a prezenta concluzii, a depus referința din 11.06.2025 și referința din 30.10.2025, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată și soluționarea cauzei în lipsa reprezentantului său.
19. Autoritatea a învederat că este Unitatea de Informații Financiare a Republicii Moldova, autoritate publică independentă și autonomă, cu competență de analiză financiară, iar nu de constatare a caracterului ilicit al tranzacțiilor, activitatea sa având caracter informativ, preventiv și non-probator, potrivit art. 2, 18 și 19 din Legea nr. 308/2017.
20. A explicat că, potrivit art. 5 alin. (3) și art. 33 alin. (2) din Legea nr. 308/2017, entitățile raportoare sunt obligate să se abțină de la executarea tranzacțiilor suspecte și, după caz, să înceteze relația de afaceri, fără a fi necesară demonstrarea caracterului ilicit al fondurilor, fiind suficientă existența unui temei rezonabil de suspiciune.
21. A precizat, în temeiul art. 16 alin. (3) din Legea nr. 308/2017, că informațiile obținute și diseminate de Serviciu au caracter strict informativ, nu pot fi divulgate fără acordul prealabil scris al acestuia, nu pot fi admise ca probe în procedurile judiciare și nu pot fi puse la baza hotărârii, motiv pentru care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a cererii reprezentantului reclamantului de audiere a conducerii Serviciului în calitate de martor.

Aprecierea instanței de judecată

*Audiind reprezentantul reclamantului, reprezentantul pârâtei, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, verificându-le pertinența și temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră cererea de chemare în judecată înaintată de *****către BC „Eximbank” SA privind rezoluțiunea contractului de*

cont curent bancar și repararea prejudiciului material neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, din următoarele raționamente.

22. Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.
23. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
24. În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cauzei.
25. Iar potrivit art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
26. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, instanța întemeindu-și hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședință de judecată, iar potrivit art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.
27. Examinând materialele cauzei, instanța reține că, prin cererea – contract tip de deschidere a contului curent din 09.09.2020, între *****, în calitate de client, și BC „Eximbank” SA a fost stabilit un raport de cont curent bancar, guvernat de dispozițiile Capitolului privind contractul de cont curent bancar din Codul civil (art. 1747 și urm.), fiind deschis contul bancar (f.d. 12)
28. Începând cu luna octombrie 2022 banca a sistat executarea unora dintre ordinele de plată ale clientului, precum reclamantul a expediat băncii Notificarea/somația din 14.11.2022, prin care a declarat unilateral rezoluțiunea contractului, iar ulterior, la **********, soldul contului în sumă de 2.000.061,02 lei a fost transferat, la solicitarea reclamantului, către BC „Comerțbank” cu destinația „transfer sold”, contul reclamantului la pârâtă rămânând fără disponibil.

Cu privire la capătul de cerere privind constatarea rezoluțiunii contractului de cont curent bancar, instanța reține următoarele.

29. Potrivit art. 915 Cod civil, rezoluțiunea pentru neexecutare are loc când se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și când se

întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

30. Conform art. 921 alin. (1) Cod civil, dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante. Rezultă, așadar, că rezoluțiunea, ca regulă, operează extrajudiciar, prin manifestarea unilaterală de voință a părții îndreptățite, comunicată celeilalte părți, iar nu prin hotărâre judecătorească.
31. Potrivit art. 921 alin. (2) Cod civil, numai partea îndreptățită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluțiunii extrajudiciare, să ceară instanței de judecată să declare rezoluțiunea prin hotărâre judecătorească. Prin urmare, competența instanței de a „declara" rezoluțiunea este condiționată de existența unui interes justificat al părții care nu și-a exercitat încă dreptul de rezoluțiune pe cale de declarație unilaterală.
32. Or, în speță, instanța constată că însuși reclamantul, prin Notificarea/somația/reclamația din*****4.11.2022 (nr. de intrare 1*****la pârât), a declarat deja, în mod unilateral și extrajudiciar, rezoluțiunea cererii – contract tip de deschidere a contului curent din 09.09.2020, invocând expres art. 921 Cod civil. Această împrejurare este afirmată chiar de reclamant, atât în cererea de chemare în judecată, cât și în susținerile verbale depuse la dosar. (f.d. 30-32)
33. Rezultă că, la momentul sesizării instanței (23.12.2022), contractul de cont curent bancar era deja rezoluționat prin voința unilaterală a reclamantului, manifestată la 14.11.2022, declarație care, potrivit art. 921 alin. (1) și art. 925 alin. (1) Cod civil, produce efecte de la data comunicării ei către debitor și stinge obligațiile nestinse rezultate din contract.
34. În acest context, instanța reține că un contract deja rezoluționat nu mai poate fi rezoluționat a doua oară, întrucât dreptul de rezoluțiune este un drept potestativ care se consumă prin exercitare. Odată exercitat prin declarația unilaterală din 14.11.2022, dreptul la rezoluțiune s-a stins prin realizarea sa, iar raportul contractual a încetat, astfel încât nu mai există un contract în ființă a cărui rezoluțiune să poată fi „constatată" ori dispusă din nou de instanță.
35. A admite contrariul ar însemna ca instanța să declare pe cale judiciară rezoluțiunea unui contract care și-a încetat deja efectele prin manifestarea de voință a aceleiași părți, ceea ce ar echivala cu o dublă rezoluțiune, lipsită de obiect și de finalitate juridică. Cererea de „constatare" a unei rezoluțiuni deja produse nu se circumscrie nici ipotezei art. 921 alin. (2) Cod civil, întrucât reclamantul nu se mai afla în situația de a-și exercita dreptul de rezoluțiune, ci îl exercitase deja.

36. Instanța reține suplimentar că raportul de cont curent bancar dintre părți a încetat și în fapt: la *****, întregul disponibil al contului (2.000.061,02 lei) a fost transferat, la cererea reclamantului însuși, către BC „Comerțbank” cu destinația „transfer sold”, contul rămânând fără sold. Astfel, la data examinării cauzei, obligațiile reciproce izvorâte din contractul de cont curent bancar erau stinse, iar relația de afaceri – încetată, împrejurare recunoscută de ambele părți.
37. Pe de altă parte, din materialele cauzei rezultă că și pârâta, în calitate de bancă, comunicase reclamantului încetarea relației de afaceri, aspect necontestat de reclamant, care nu a solicitat prin acțiune nici anularea, nici constatarea nulității deciziei băncii de încetare a relației de afaceri, ci exclusiv rezoluțiunea contractului. Or, indiferent de calea prin care a operat încetarea – prin declarația clientului sau prin decizia băncii –, contractul nu mai era în ființă la data sesizării instanței.
38. Prin urmare, capătul de cerere privind constatarea, respectiv declararea judiciară a rezoluțiunii contractului de cont curent bancar este lipsit de obiect și este neîntemeiat, întrucât nu se poate dispune rezoluțiunea unui contract deja rezoluționat și ale cărui efecte au încetat anterior sesizării instanței.

Cu privire la capătul de cerere privind repararea prejudiciului material sub formă de venit ratat în sumă de 600.000 lei, instanța reține următoarele.

39. Potrivit art. 19 alin. (1) și (2) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel, prejudiciul patrimonial cuprinzând și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege.
40. Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial. Din această normă rezultă că angajarea răspunderii civile delictuale presupune întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența faptei ilicite; existența prejudiciului; raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu; și vinovăția autorului. Lipsa oricăreia dintre aceste condiții exclude răspunderea.
41. De asemenea, în materie contractuală, potrivit art. 936 alin. (2) Cod civil, creditorului îi revine sarcina de a demonstra mărimea prejudiciului pentru care cere despăgubiri, iar potrivit art. 19 alin. (4) și art. 937 Cod civil, sunt supuse reparării numai prejudiciile care reprezintă efectul direct al neexecutării și care erau ori puteau fi prevăzute în mod rezonabil, prejudiciul incert, eventual sau ipotetic nefiind reparabil.

42. Instanța reține că profitul ratat reprezintă câștigul cert pe care creditorul l-ar fi realizat în condiții normale dacă obligația s-ar fi executat corespunzător. Pentru a fi reparabil, venitul ratat nu poate avea un caracter pur ipotetic sau eventual, ci trebuie să fie unul real și cert, în sensul că realizarea lui ar fi fost, în cursul obișnuit al lucrurilor, o certitudine, iar nu o simplă posibilitate.
43. Or, în speță, reclamantul pretinde un venit ratat constând în dobânda de 10% anual pe o perioadă de 3 ani, pe care ar fi urmat să o încaseze de la SRL „Lorinvest” în temeiul contractului de împrumut nr. ***** din 1*****, împrumut care nu a mai fost acordat ca urmare a neexecutării ordinelor de plată de către bancă.
44. Instanța constată însă că reclamantul nu a demonstrat că activitatea de acordare a mijloacelor bănești cu împrumut, în scopul obținerii de venituri sub formă de dobândă, ar constitui pentru el o activitate obișnuită, practicată cu titlu de îndeletnicire generatoare de venit. Nu au fost administrate probe din care să rezulte că reclamantul desfășoară cu caracter de continuitate operațiuni de creditare din care obține în mod obișnuit venituri, astfel încât nerealizarea dobânzii pretinse să se înscrie în cursul firesc al activității sale patrimoniale.
45. Simpla existență a unui contract de împrumut încheiat cu SRL „Lorinvest”, precum și invocarea unui raport similar în care Melnic Violeta ar fi acordat un împrumut aceleiași societăți, nu sunt suficiente pentru a stabili că, pentru reclamantul *****, acordarea de împrumuturi purtătoare de dobândă constituie o sursă obișnuită și previzibilă de venit. Aceste împrejurări atestă cel mult acte izolate, iar nu o practică statornică generatoare de profit cert în patrimoniul reclamantului.
46. Mai mult, câștigul pretins depindea de un șir de evenimente viitoare și nesigure: încheierea efectivă și menținerea contractului de împrumut, punerea efectivă a sumei la dispoziția împrumutatului, solvabilitatea și onorarea de către SRL „Lorinvest” a obligației de restituire și de plată a dobânzii pe întreaga perioadă de 3 ani. Un asemenea beneficiu, subordonat unor condiții incerte, are caracter eventual și ipotetic, iar nu cert, și nu poate fi calificat drept venit ratat reparabil în sensul art. 19 și art. 937 Cod civil.
47. Instanța observă, de altfel, că reclamantul nu s-a aflat în imposibilitatea obiectivă de a dispune de mijloacele sale financiare, întrucât, la *****, întregul sold al contului i-a fost transferat, la propria solicitare, către BC „Comerțbank”. Reclamantul avea, așadar, posibilitatea de a acorda împrumutul preconizat prin intermediul altui cont bancar, ceea ce înlătură caracterul cert și inevitabil al pretinsei pierderi de venit și, totodată, rupe legătura de cauzalitate directă dintre conduita băncii și prejudiciul invocat.

48. Sub aspectul faptei ilicite și al raportului de cauzalitate, instanța reține că, potrivit art. 1750 alin. (1) și (2) Cod civil, banca efectuează operațiuni în contul clientului la ordinul acestuia, însă tot în limitele și în cazurile prevăzute de lege. Conduita băncii de a se abține de la executarea unor operațiuni s-a raportat la obligațiile ce îi revin în calitate de entitate raportoare potrivit Legii nr. 308/2017 (în special art. 5, art. 6, art. 33), context în care nu se poate reține că banca a acționat printr-o faptă vădit ilicită și culpabilă în sensul art. 1998 Cod civil.
49. În lipsa dovezii unui prejudiciu cert (venit ratat real, iar nu ipotetic), a caracterului obișnuit al activității pretins generatoare de venit, precum și în lipsa unei legături de cauzalitate directe între conduita băncii și pretinsa pierdere de venit, condițiile cumulative ale răspunderii civile pentru repararea prejudiciului material nu sunt întrunite, astfel încât și acest capăt de cerere este neîntemeiat.
50. Referitor la referințele depuse de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, instanța reține că, potrivit art. 16 alin. (3) din Legea nr. 308/2017, informațiile obținute și diseminate de această autoritate nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza hotărârii. În consecință, aceste referințe au fost avute în vedere exclusiv cu titlu de clarificare a cadrului normativ aplicabil, iar nu ca mijloc de probă privind circumstanțele de fapt ale cauzei, soluția instanței întemeindu-se pe probele administrate de părți și pe normele de drept civil aplicabile raportului litigios.
51. Instanța mai reține că cererea reprezentantului reclamantului de audiere, în calitate de martor, a conducerii Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a fost respinsă ca nepertinentă, întrucât aspectele determinante pentru soluționarea cauzei sunt de natură contractuală și se probează prin înscrisurile părților, iar audierea funcționarului asupra datelor protejate de lege ar contraveni art. 133 lit. c) și art. 134 din Codul de procedură civilă și art. 16 alin. (3) din Legea nr. 308/2017.
52. În aceeași ordine de idei, instanța reține că argumentele reclamantului întemeiate pe art. 491, art. 777 și art. 1748 Cod civil, precum și pe art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția europeană, nu sunt de natură să conducă la o altă soluție, întrucât ele presupun, la rândul lor, existența unei conduite ilicite a băncii și a unui prejudiciu cert, condiții care, pentru considerentele expuse, nu au fost dovedite în cauză.
53. În consecință, raportat la circumstanțele cauzei și la cadrul legal aplicabil, instanța constată că nu se poate dispune rezoluțiunea unui contract deja rezoluționat și ale cărui efecte au încetat, iar pretenția privind repararea prejudiciului material sub formă de venit ratat nu întrunește condițiile legale,

motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă integral, ca neîntemeiată.

54. Cererea privind încasarea cheltuielilor de judecată urmează soarta acțiunii principale și, pe cale de consecință, se respinge, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, întrucât acțiunea reclamantului a fost respinsă.
55. În conformitate cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acţiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de *****către BC „Eximbank” SA privind rezoluțiunea contractului de cont curent bancar și repararea prejudiciului material se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul Alexandru Mardari